

STUDEREN IN CHINA

Voor Belgische studenten lijkt China nog enigszins vreemd terrein. “Er studeren zo’n 3.000 Chinezen aan Belgische universiteiten, maar er zijn weinig jonge Belgen die richting Oosten trekken. Te weinig”, zegt prof. dr. ir. Luc Claesen, van de faculteit Wetenschappen en verbonden aan EDM. Het onderzoeksinstituut heeft al enkele jaren een samenwerkingsproject lopen met Zhejiang University in Hangzhou – die tot de top-3 van de universiteiten in China behoort.

“Ik vind het belangrijk dat niet alleen sinologen naar China trekken, maar ook studenten in de wetenschappen. Dat gebeurt namelijk veel te weinig”, zegt prof. Claesen. “In China – en in Azië in het algemeen – zijn er nochtans heel wat internationale topuniversiteiten die aan toponderzoek doen. De National Chiao Tung University in Taiwan bijvoorbeeld ligt in het wereldcentrum van de nano-elektronica. De chips in je iPad of smartphone worden in het wetenschapspark van deze vooraanstaande ingenieursuniversiteit ontwikkeld.” Bovendien biedt zo’n verblijf vaak een verfrissende blik. “We kunnen heel wat van elkaar leren als het gaat om onderzoek, cultuur en manier van werken. Die wisselwerking is enorm boeiend. In het Westen hebben we nogal eens de neiging om te denken: *wij doen dat beter*. Maar door naar dààr te trekken, zie je dat dit niet altijd zo is.”

CULTUURVERSCHIL

Het Expertisecentrum voor Digitale Media zette enkele jaren geleden een samenwerkingsproject op poten met Zhejiang University in Hangzhou. “In dat kader trok Andy Motten vorig academiejaar als doctoraatsstudent een half jaar naar Hangzhou, waar hij research deed met Chinese collega’s. En in september begon Alexander Peyls er aan zijn onderzoek (*zie interview*)”, zegt prof. Claesen. “Ik pleit er niet voor om onze studenten verplicht naar China te sturen. Niet iedereen staat daar immers voor open; het cultuurverschil is enorm groot. Maar studenten die interesse hebben, geef ik graag een duw in de goede richting. Vaak levert dat ook iets concreets op: nuttige contacten of vrienden voor het leven, bijvoorbeeld. Of een publicatie. De samenwerking tussen Alexander en Chinese onderzoekers gaf aanleiding

tot een paper dat wordt gepubliceerd op een internationale conferentie. Een mooie prestatie voor een masterstudent! We mogen trots zijn op Vlaamse wetenschappelijke ambassadeurs zoals Andy en Alexander.”

ENGELS

Prof. Luc Claesen kent Azië overigens goed. Tussen 2003 en 2005 was hij verbonden aan de National Chiao Tung University in Taiwan. “Ik gaf er college over geavanceerde computerarchitecturen en systemen op chip-ontwerptechnieken. In het Chinees, ja. Mijn cursussen aan de KU Leuven werden destijds gevolgd door tientallen Chinese studenten. Ik heb ook hun thesen in het Chinees begeleid. Al kan je in de Chinese academische wereld vandaag gerust terecht in het Engels, hoor.”

UHASSELT-STUDENT WERKT AAN HANDSCHRIFTHERKENNING IN HANGZHOU

Sinds september vorig jaar proeft **Alexander Peyls (23)**, student informatica, van China. Aan de Zhejiang University – één van de oudste van het land – in Hangzhou doet hij voor zijn masterthesis onderzoek naar handschriftherkenning. En of het hem daar bevalt, in dat onmetelijke land. De jonge Hasselaar heeft zelfs al zijn favoriete plekje op de campus. “Ik heb me erover verbaasd hoe snel ik aan dat leventje hier gewoon geraakt ben.”

De eerste maanden aan Zhejiang University spendeerde Alexander Peyls vooral aan een literatuurstudie en aan de implementatie van enkele prototypes voor handschriftherkenning. “Die prototypes waren gebaseerd op een zogenoemde self-organizing map, een neuraal netwerk waarmee je handgeschreven karakters kan herkennen. Het prototype met het beste herkenningsniveau gebruik ik dan om applicatiespecifieke hardware te ontwikkelen”, legt de masterstudent uit.

Waarom koos je ervoor om naar China te trekken?

Om te beginnen bestaat er binnen het instituut waar ik studeer (*Institute of Very Large Scale Integrated Circuits Design*) veel ervaring met het ontwerpen van

hardware. Bovendien heb ik altijd met het idee gespeeld om na mijn afstuderen voor een tijd naar China te gaan. Voordat ik naar Hangzhou vertrok, had ik al twee jaar avondschoon Chinees achter de kiezen. Professor Luc Claesen wees me op het ASEM-DUO-programma, dat in 2001 werd opgericht om de uitwisseling tussen studenten en professoren uit Europa en Azië te verbeteren. Ik heb geen moment getwijfeld en schreef me in voor een ASEM DUO-studiebeurs.

Wat voor een universiteit is Zhejiang University?

Het is één van de oudste universiteiten in China, opgericht in 1897. Er zijn meerdere campussen, ik studeer aan de oudste: de Yuquan-campus, waar vooral studenten

ingenieur en wetenschappen verblijven. Het is een relatief kleine campus, met enkele oude gebouwen en bomen. Ik voel me er wel thuis. Vanop een heuvel heb je een prachtig uitzicht over de campus en het meer West Lake. Een ideale plaats ook als er een vuurwerkspektakel is.

En bevat Hangzhou je een beetje?

Het is de grootste stad van de provincie Zhejiang, in het zuidoosten van China. De zomers zijn hier heel warm, maar toen ik hier in september arriveerde, was de hitte gelukkig draagbaar. Eigenlijk verschilt het weer niet zo erg met dat in België.

Wat is dé hotspot?

Rond West Lake is het heel aangenaam toeven. Voor mij is het tijdens het weekend dé ideale plek om even te ontspannen. De universiteit ligt trouwens op wandelafstand.

Je verblijft één semester aan Zhejiang University. Te kort?

Ik zou het zeker zien zitten om wat langer te blijven, ja. De afgelopen maanden heb ik hier zo veel mensen leren kennen... Het was heel leuk om met al die verschillende nationaliteiten in aanraking te komen. En bovendien: het eten is hier fantastisch.

Ik heb al heel wat nieuwe gerechten en smaken ontdekt, ik ga dat allemaal wel missen wanneer ik weer in België ben.

Waar woon je eigenlijk?

Op de campus; je hebt hier speciaal koten voor buitenlandse studenten. Zo deel ik mijn kamer met een Australische student. Het is een geheel nieuwe ervaring, maar het valt goed mee. Het heeft me in ieder geval geholpen om wat aan deze omgeving te wennen. Of ik de enige Belg ben? Ik ben alleszins nog geen landgenoot tegengekomen.

De taal lijkt me een ander paar mouwen. Hoe valt dat mee?

Ik kan een aardig mondje Chinees. De weg vragen, mezelf voorstellen... Dat lukt wel. Natuurlijk probeer ik mijn woordenschat hier wat uit te breiden. Na drie maanden kan ik bijvoorbeeld mijn favoriete maaltijden zelf bestellen. En voor de rest gebruik ik het Engels.

Heb je last gehad van een cultuurshock?

Neen. Ik verbaasde me er zelfs over hoe snel ik gewoon geraakt ben aan mijn leventje hier. Wellicht hebben de lessen Chinees me geholpen. Al was het de eerste dagen wel behoorlijk wennen aan de drukte. Zó veel mensen, zó veel verkeer... Ik was dat

niet gewoon. Tijdens de vakantie had bijna iedereen vrij en overal waar ik ging, was het on-ge-loof-lijk druk.

Wat doe je als je niet tussen de boeken zit?

Ik speel elke vrijdagnamiddag, samen met enkele klasgenoten, badminton. Onze professor komt trouwens vaak met ons mee, hij is zonder twijfel één van de beste spelers in de groep. Verder ga ik af en toe zwemmen en fietsen of neem ik de tijd voor bezoekjes aan tempels en andere bezienswaardigheden. Zo ben ik al in Shanghai geweest; de metropool ligt op minder dan een uur rijden met de hogesnelheidstrein.

Wat zijn je verdere plannen?

Om te beginnen wil ik mijn masterthesis met succes voltooien en afstuderen.

En een nieuw bezoekje aan China brengen?

Absoluut! Het is een gigantisch land, ik zou nog veel plaatsen willen ontdekken. Want ik weet nu al dat ik de cultuur, de sfeer, de mensen, het eten ga missen wanneer ik terug in België ben. Wie weet kom ik wel terug om de taal te studeren, zoals zoveel buitenlandse studenten hier. Maar dat zal de toekomst uitwijzen, niet? ■